

Adéu a una carretera

Ja han arribat les màquines. Ja s'han posat en marxa. Pareix que han pres bon ritme i prest podrem passar per la nova via que ens unirà amb el veïnat poblet de Capdepera.

I, el progrés és el progrés, caigui el que caigui. Així voldríem plasmar en aquestes quatre retxes el sentiment d'un grapat de veïns que han vist menguades les seves possessions confrontants amb la carretera sens pietat. Però... el progrés és el progrés.

Sens pietat també caurà el conegut Pont de Capdepera donant pas

a un altre tal volta no tan esbelt com el que hi ha ara. Però... el progrés és el progrés.

En cap cas voldríem que vos pensàsseu que nos saben greu les millores. No en faltaria més! Però, per allò dels sentiments...

Ai deixar una carretera amb les parets tortuoses i bonyarrudes i les seves corvetes (perilloses, sí) no deixa que sentiguem una mica de nostàlgia per les vegades que l'hem passada amb les nostres quimeres de joventut, les nostres preocupacions, els nostres bons propòsits, els nostres plans, pel nostre treball i un llarg etc. que cada un podem recordar.

Per això i més és pel que volem donar des d'aquest escrit un ADEU A LA VELLA CARRETERA.

AGUSTINA FUSTER GARI

a) Madò Agustina
(planes 4 - 5)

REVISTA QUINZENAL
Nº 81 IV Epoca 26 maig 1984

DIRECTOR :

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :

Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :

Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Catalá
Pere Gili
Sebastia Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :

GRÁFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

Ser feliç... Com?

XXVIII

Ja ho sé

Ja ho sé que dius coses feres-tes i humiliants de la meua persona; però jo, malgrat tot això, et seguiré estimant.

Ja ho sé que no t'umplen les meves paraules, tantes vegades limitades i no gaire polides; vull que sàpigues que l'amor més sincer vol sortir, jo ió i calid del meu cor.

Ja ho sé que no t'agrada gens ni mica que els teus t'oblidin; el meu silenci respectuós no és oblit i indiferència, és, més bé, un respectuós tribut a la teua intimitat.

Ja ho sé que cerques de debò abraçades de comprensió i d'ajuda; desig dir-te que la porta del meu cor roman sempre oberta.

¿ Qui és el més ric?

La vida comença allà on els homes deixen de ser egoistes i es posen a conèixer-se i estimar-se.

Enfront de l'egoisme que tot ho torna estèril, hi ha l'amor que tot ho fa fecund i a tot dona sentit.

Enfront de l'egoisme que consumeix riquesa i crea misèria, hi ha l'amor que crea riquesa i lluita contra la misèria.

Enfront de l'egoisme que fa l'home acaparador, insensible als demés, orgullós i esclau de si mateix, hi ha l'amor que fa l'home generós, sensible als altres, senzill i lliure.

No hi ha cap egoista que pugui ser feliç.

El qui cerca la felicitat mitjançant la satisfacció del seu egoisme crea dos tipus de misèria: la seva pròpia i la dels altres. La misèria de l'egoista és de tipus espiritual: sempre es sentirà buit, insatisfet. La misèria que crea en els altres és de tipus material: acaparant no deixa res pels demés.

No és més ric el qui més acapara o acaramulla, sinó el qui més crea. Quan un fa bona obra, se sent realitzat, se sent senyor de la seva obra. Però, ¿què pot sentir el qui just es dedica a emmagatzemar les obres dels altres?

No és més ric el qui més té sinó el que manco necessita. El qui es deixa dominar per l'ansia de posseir més i més, veurà que s'obri dins ell un pou de desitjos que mai podrà omplir, per molt que tenguí.

En canvi, el qui controla els seus desitjos de tenir, no sentirà tant les necessitats i no trobarà a faltar lo que en realitat no necessita.

No és més ric el qui està més envoltat de béns materials, sinó el qui és més lliure. El qui no viu més que per acumular béns materials i rodejar-se d'ells, acaba tancat dins la seva pròpia pressió, convertit en esclau de si mateix. Tindrà molt de tot, però no tindrà cap amic.

En canvi, el qui s'obri als demés i viu per a ells, eixampla el seu horitzó i s'allibera de si mateix: del seu egoisme. Serà feliç.

No fa molts de dies una persona que acabava de firmar la seva subscripció a la Campanya 1000x1000 (mil persones que donin mil pts. cada més, durant un any en bé dels més pobres i necessitats) deia aquestes paraules que podrien ésser el lema per a tots: "Sens dubte, aquests són els dobbers més ben col.locats i que a la llarga em faran més interessos".

¿No creis que tenia molta raó?.

L'Equip parroquial

Ja ho sé que desitges compartir l'àpet de l'estimació i del patiment; jo tenc, per a tu, sempre parada la taula de casa meua.

Ja ho sé que me voldries sempre alegre i ple de rialles; també jo sent el fort afitorament del patiment i de la soledat.

Ja ho sé que la meua vida no és un model de virtuts; és que la meua condició de pecador, feble i arrepenit, m'acompanya per tot arreu al llarg del meu caminar.

Ja ho sé que la meua vana ciència, els meus coneixements intel·lectuals o una llarga ter-tinga de títols poden allunyar-

-me de la teua persona; m'agradaria sabessis que som un senzill foraviler que vol vitalitzar encertadament les llavorettes del ser humà.

Ja ho sé que les paternitats celibetàries te semblen flors d'hivernador; no, pots estar segur que la meua capacitat d'estimació roman encara plena de força i d'il·lusió.

Ja ho sé que, malgrat tot, encara no has trobat la felicitat; ¿No pot ésser que la felicitat sigui aquesta recerca agosserada i valenta que cada dia dus a terme?.

Gregori Mateu Estarelles

"ESCLAFITS I CASTANYETES"

L'Agrupació de balls mallorquins "Esclafits i Castanyetes" va fer la seva presentació com oficial a l'actuar a la plaça nova per primera vegada.

El temps primaveral no les va acompanyar gaire ja que, havent preparat tots els endiumetjos per ballar al mig de la plaça, ho varen tenir que fer dins la plaça del mercat ja que va ploure. Per tal motiu es va retardar un poc el començament.

L'espera va esser altament recompensada ja que realment es varen veure coses dignes de lloança. Sincerament hem de ressaltar una nova i sorprenent coreografia dels balls; una magistral interpretació dels balls; i un alt nombre d'al·lots de totes les edats que formen l'agrupació (ja són més d'un centenar).

Seguidament dels balls de la novella agrupació "Esclafits i Castanyetes" hi va haver ball obert per a tothom amb gran participació del públic que omplia la plaça. Entre els sonadors animadors de la festa hem de destacar la participació del grup inquer "Sis Som" i altres, vinguts de tots els indrets de l'illa.

Damunt les dotze de mitja nit es va donar coca a voler i vi i la festa es prolongà fins altes hores de la nit.

Enhorabona als organitzadors i, Endavant!

VISITA A BANCA MARCH

El pasado día 17 del cte. rindieron visita a la sede central de la Banca March en Palma, un numeroso grupo de alumnos -en concreto 62- de la sección de Formación Profesional de Artá, acompañados por 5 profesores entre los cuales el director, Jaime Torres.

Fueron recibidos por personal de la entidad, el cual a disposición de los muchachos, les enseñaron las dependencias de la misma empezando por la recepción de clientes, para después enseñarles el departamento de Seguridad, Sala de Informática, Ordenadores, Cajas de alquiler, y dejando en manos de los chicos -sólo por breves momentos- paquetes de dinero que contenían la bonita suma de 5.000.000 de ptas.

Después y en el salón de actos, mantuvieron una charla sobre falsificación de billetes, acabando en un animado coloquio.

La Banca March obsequió a los muchachos unas bebidas y les hizo entrega de varios regalos como camisetas, posters, molinetes y la apertura de una libreta de ahorros con una imposición inicial de 100 ptas. a cada uno, la cual les será entregada por la dirección de la sucursal de la Banca March en Artá.

Dos horas y media duró esta recepción que Banca March facilitó a los estudiantes de F.P.

del Centro de Artá, (como hizo ya el año pasado con el curso del Instituto) quedando los muchachos muy contentos y satisfechos de esta visita.

PARQUE NATURAL

El pasado 11 de mayo el periódico de nuestra capital U.H., y en la sección de "Part Forana", se hizo eco del anteproyecto del parque natural de las fincas de Albarca y El Verger.

El periodista en su escrito hablaba de la utopía que a simple vista refleja el proyecto, y nosotros creemos no le falta razón, ya que el plan parece más bien un sueño que una realidad. De llevarse a término este proyecto tendríamos en Artá una de las zonas naturales más visitadas de Mallorca, ya que el plan entre otras cosas comprende: Tener tres accesos por carretera adecuados para el tránsito de autocares, viales en circuito cerrado, uno de 9kms y otro de 9, dos subcircuitos de 3,8 y 4,5 kms. además de otros senderos para facilitar el acceso a toda la finca. También servicio de Restaurante, Bar, y 10 chiringuitos repartidos por toda la finca, amén del aumento de la flora y fauna, con la inclusión de una variedad de animales, como cabras, ovejas, cerdos mallorquines, yeguas y mulos de montaña, y un largo etcétera. Que el sueño se convierta en realidad es lo que hace falta y deseamos.

Xezzim-Xezzam

ARRANCADA DE CAVALL, i arribada d'ase és lo que ha fet el nostre Ajuntament amb la tapada dels clots de la Vila. Sí, perquè de cada deu n'ha tapat només 7, i així no anam. En fer una cosa l'han de fer ben feta i acabada, o sinó que no si posin. A no esser que heu fassin per etapes, i estiguin només a sa primera, en aquest cas mos callam, i demanam disculpes.

ES TORNA PARLAR del famós projecte del parc natural de Albarca i el Verger.

Fins i tot, un diari de Ciutat en parlava s'altra dia. Ara bé, ho pinten tan "guapo" que pareix que es volen riure de nols.

tros. Ara veurem quan es despartin, si faran lo que diuen o si es tornaran dormir. Perquè sa veritat heu pareix un somni lo que volen dur a terme. Diuen d'exemplar carreteres, posar "chiringuitos", Bars, Restaurants, bestiar de tota

classe. En una paraula, no hi faltará un amén, com deim en bon mallorquí. Tendrem visitants tot lo dia, que mos deixaran les divises, que bona falta mos fan. I que heu vegem, va dir es cego.

A LA SALA HI HA BEIES. I ja fa estona que hi ha beies. O és que s'ajuntament ha de posar caieres per donar-nos qualque cullerada de mel de tan en tant!!!. Si no és per sa mel no comprenem perquè aguanta s'eixam, ja que si no van vius, a qualque "Pleno" (si els entren ses beies) en sortiran molts "picats".

Groc, Verd i Blau

AGUSTINA FUSTER

GARI

a) "Madò Agustina"

Nascuda a Manacor el 18 d'abril de 1.896, filla d'un matrimoni humil, del qual nasqueren 11 al.lots. Era la tercera d'aquesta numerosa família i a l'actualitat li queden 8 germans vius, essent ella la major d'ells. "Madò Agustina" es pot dir que ha viscut tota la seva vida a Artà, ja que, a l'edat de 8 anys, començà a venir a la nostra Vila, acompanyada d'un germanet seu, i es dedicaven a vendre cacauets, avellanes i altres coses per poder subsistir, i al mateix temps ajudaven als seus pares a dur la barcada envant. En principi els acompanyava el seu pare amb un carretó, tots els dissabtes, i la seva posada era a ca l'amo Andreu "Rànser", que vivia al carrer Fondo, just a on té actualment la tenda En Tomeu Sansaloni.

BELLPUIG, amb motiu de la desaparició del seu famós "quartet" anomenat "Ca Na Gustina", dedicat a la venda de tota classe de "chucheries", i que per espai de molts d'anys i casi a totes hores, va estar obert als al.lots del nostre poble, ens hem decidit a visitar "Madò Agustina", carrer de Ses Parres, núm.27, i la trobam asseguda a la camilla, fent "randeta" i mirant de tant en tant el programa de tarda de la televisió.

Madò Agustina a l'actualitat.

BELLPUIG.- Madò Agustina, vos recorda quin any venguéreu per primera vegada a Artà, i els seus motius?.

MADÒ AGUSTINA.- Mira, fill meu, ja no heu record, han passat tants d'anys, sols et puc dir que jo en tenia vuit o nou, i que venia juntament amb un germà meu, a vendre cacauets i avellanes. El meu pare ens acompanyava amb un carretó tots els dissabtes. Després férem el trajecte amb la "diligència" i més tard amb el tren, i sempre vàrem tenir per posada a ca l'amo Andreu "Rànser".

B.- Quan coneguéreu el qui havia d'esser el vostre marit, l'Amo En Miquel Moma, i a quina edat vos vàreu casar?.

M.A.- El vaig conèixer a l'edat de 15 anys i mos casàrem, quan jo en tenia 22. Lo primer vàrem viure al carrer de Ses Barraques i després al de l'Era Vella, i finalment al de Ses Parres on fa 63 anys que hi visc.

B.- Quina feina fèieu tots dos, llavors?.

M.A.- El meu homo feia de carboner i jo feia les de la casa. Després se'n va anar a l'Havana (Cuba) i quan va tornar li oferiren vendre peix d'una barca de bou de Cala Ratjada, a la que hi

prengué part, i dura es peix amb un camionet que vàrem comprar. Els dematins el veníem a la plaça de "Sa Carn", i més tard jo el passetjava pel poble amb un carretonet tocant un corn per fer sebre a la gent que passava el peix. Això heu vaig fer per espai de 32 anys, juntament amb l'Amo En Manuel "Merín" i amb el qual

L'Amo En Miquel Moma, propietari de la barca, espòs de Madò Agustina. (mort f. 24 anys)

érem socis. (L'Amo Merín vivia al carrer Major).

B.- Madò Agustina, vos penediu de res de lo que heu fet dins la vostra vida?.

M.A.- No, de res. Jo sempre he procurat estar bé amb tothom i no crec tenir ningú agraviat. Sa meua vida ha estat sempre fent molta de feina i ara ja som molt vella i ja no serveix per res de bo.

B.- Què li demanau a la vida que Déu vos pugui allargar?.

M.A.- Només una cosa: tranquil·litat per morir quan Ell vulgui. Lo que plor és la mort jove del meu fill petit Miquel, que Déu tengui a la glòria.

B.- En què vos entreteniu, en què passau el temps?.

M.A.- Faig un poc de randeta i els horabaixes mir un poquet sa televisió, els vespres no la mir perquè me'n vaig a jeure prest.

Despedim a Madò Agustina desitjant-li molts d'anys de vida amb salut, i recordam casi com si fos ara (a pesar que han passat molts d'anys, i sols ho recorden els qui com jo ja van pels cinquanta) les seves voltes pel poble amb el carretó del peix, cridant "Hala dones, sortiu que avui duc gerret barato, mussola i peix d'espina!".

També la del seu marit l'Amo En Miquel Moma, més conegut a la professió per l'Amo En Gustí, i que amb una senalleta amb cada mà cridava: **!Cacauets i avellanes!**"

B.- Què costava el peix en aquell temps?

M.A.- Anava regalat. El gerret, rajada i mussola a pesseta el kilo, i el calroig, a tres pessetes.

B.- On teníeu els punts de venda de les "teuletetes"?

M.A.- Primerament a la plaça de S'Aigo (els vespres amb un llum de carburo), i després quan establiren la carretera nova, vaig posar la taula davant "Na Batlessa". Per les festes de Sant Salvador, el dissabte, la posava davant la rectoria de l'Església. També per la festa de Sant Antoni, la posava devora es Centro, i per Sant Antoni de Juny a la placeta del convent, just abaix de l'escalonada. El meu homo -que en Pau descansipasejava dues senalletes: una amb cacauets, i l'altra, amb avellanes, i anava per les carreres de cavalls, bicicletes, futbol, etc, ah! i també anàvem pels pobles vainats de Capdepera i Son Servera.

B.- Ademés de cacauets i avellanes, què veníeu més a la "teuleta"?

M.A.- Moneatets, els quals teníem dins l'aigua perquè fossin més frescs, gínjols, castanyes, bessons d'ametla torrats, regalim, torró, regalèssim i altres coses que ara no me venen a la memòria. Noltros fórem els primers que vàrem dur gelat i els celebres "Polos", els quals mos duien dins unes botes de llauna, i aquestes dins unes altres botes de fusta i suro per aguantar-se sencers, per lo que havíem d'anar a cercar gel de Can Caietano, a Son Frare.

B.- Madò Agustina, quin any vàreu posar sa "teuleta" al quartet de Can Jusepet, i quants en fa que vós ja no hi despatxau?

M.A.- Si mal no record fou l'any 1956, i en fa 6 que, per haver tornada vella, ja no hi he despatxat pus, seguint amb el negoci la meva nora Maria.

B.- Quants d'anys fa que sou viuda?

M.A.- Ja en fa 24.

B.- I vós, quants en teniu ara?

M.A.- El dia 18 d'abril passat en vaig complir 88.

B.- Què es lo que recordau amb més satisfacció de la vostra joventut?

M.A.- L'alegria que duia sempre damunt el meu cos. Era molt alegre i "amante" de la festa i la bulla, sempre feia molt de truí i mos divertíem de "lo lindo", sense gastar cap dobber, no, com ara, que en necessiten una senaia.

Madò Agustina amb un grup d'al.lots, entre els quals està el seu fill Miquel.

Maria Ginard Alzamora, a) Malet i, Nora de Madò Agustina.

Passam després a la vivenda de Na Maria Ginard i Alzamora, -viuda d'En Miquel Oliver, i fill de Madò Agustina, - la qual ha estat fins fa poc la successora del "quartet" de Ca N'Agustina.

B.- Maria, quin temps has duit el "quartet"?

MARIA.- L'he duit sis anys des de què la meva sogra ja no el va poder dur.

B.- Quin temps fa que l'has deixat?

M.- El vaig deixar el dia 20 de gener d'enguany perquè el propietari el me va demanar.

B.- T'han donat res aixímateix, o te n'has anat per les bones?

M.- M'han donat renda franca, per espai de 5 anys.

B.- Què és lo que més es ven als al.lots, a l'actualitat?

M.- Lo que jo venia més eren "pipes". en duia 10 sacs de 50 bosses, cada setmana. També es venen moltes miniatures de sucre, cocacoles, gelats, frigos i moltes d'altres coses, fins i tot, bombetes per la festa de Sant Antoni, manco anguanys que les privaren les autoritats.

B.- Quins dies es venia més, i quins manco?

M.- Els dissabtes, diumenges i festes era quan es venia més, i per les festes de Sant Salvador, era quan es venia manco, exceptuant el dia del Circuit Ciclista.

B.- Maria, notes a faltar el negoci?

M.- Sí, i molt perquè era molt rentable degut a què els al.lots gasten molt, lo que hem feia fer molt de calaix i m'era d'una gran ajuda per mantenir la família.

Guíem

PROYECCION DE "EL TORRENTE"

Desde estas páginas de "Bellpuig", queremos anunciar la próxima proyección del primer largometraje del joven maestro pollense, Pere March, titulada "El Torrent".

La fecha prevista para la exhibición es la del día 1 de junio en el Salón de Actos del Centro Social.

Quería, asimismo, dar una breve reseña biográfica del autor, una pequeña semblanza del cineasta mallorquín.

Pere March i Torrandell es un hombre joven. Su caudal imaginativo es fecundo y pleno de actividad creadora, si bien ésta es su primera película, ya ha dirigido otros cortometrajes en su Pollensa natal, con verdadera maestría.

De temperamento tímido y reservado exteriormente, en su interior brotan los sentimientos expansivos, cual abanico que pretenda abarcar a la Humanidad entera. Porque Pere ama a la vida y al ser humano. Se siente feliz con el contacto de la madre Natura, a la que res-

pete y casi idoliatra en un más que lógico frenesí.

Pere es un hombre inquieto, tras su carácter afable y sencillo, se esconde un hombre que busca, un hombre que aspira con deseo frenético a la Verdad, una Verdad que siempre se nos resiste a mostrarse.

De profundas convicciones filosóficas, Pere se nos muestra como un ser idealista y soñador de un mundo mágico y más justo, pero, y sin que sea contradicción alguna, es fácil descubrirlo gozando de las cosas pequeñas, con los detalles de la vida cotidiana y su pura sencillez.

Amante de su población natal, Pollensa, hace extensivo este amor a toda la isla, a la cual honra con sus actividades. Miembro ecologista del grupo G.O.B., participa activamente en la lucha por la defensa de la Naturaleza y del medio ambiente. Colaboró también en el periódico "El Gai".

El cine le atrae como medio de expresión, como vehículo capaz de penetrar a todos. Su impacto directo hace, que, Pere lo haya elegido para decir cosas al mundo, y, no dudo ni por un momento, que conseguirá llegar a mucha gente.

"El Torrent", primer film de Pere, en el que han colaborado una veintena de personas (entre las cuales, cabe destacar la de su hermano gemelo Joan, artista plástico y actor), habla de los marginados, de los soñadores, de los artistas, de los que buscan esa Verdad única fuera del sistema materialista que nos gobierna. Esos marginados son seres molestos para el Sistema que controla a todos y a cada uno de sus miembros. Esa forma dictatorial y arbitraria se ve tambaleada por ese ímpetu interior de esos seres, que, dejados de lado, apartados del mundo exterior, siguen, y lo que es más esperanzador aún, encuentran esa Verdad, esa Vía que los libera y absorbe.

Fundidas, aieadas entre sí, las creencias de Oriente y Occidente, en ese bello trabajo de Pere, hace que nos sintamos conmovidos por ese relato esperanzador de valores espirituales.

Así pues, amantes del cine en general, acojamos con los brazos abiertos a ese joven sencillo y creador que es "En Pere".

Hace algunas fechas él me anunció el deseo de que se exhibiera en Artá (ya lo ha hecho en numerosas localidades), y hora es que lo llevemos a cabo, en beneficio de los amantes de la cultura, y, sobre todo de los inquietos buscadores de la Verdad y la Liberación Final.

Artá, Maig de 1984. Miguel Mestre i Ginard

C/. Binicarella, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

COMBINADO LAS PALMAS-TENERIFE:	
9 días, Hotel xxx, A.D. + traslados.....	28.100 pts.
CIRCUITO MARRUECOS, 9 días desde	
Palma en hoteles xxxx y P/C.....	49.500 pts.
BARCO ALCUDIA-CIUDADELA-ALCUDIA:	
Salidas: lunes, miércoles y viernes,	
precio ida y vuelta.....	4.000 pts.
VUELOS TRANSCONTINENTALES:	
BUENOS AIRES, ida y vuelta.....	141.600 pts.
NUEVA YORK, ida y vuelta.....	43.950 pts.
VUELOS CHARTER:	
Madrid, ida y vuelta.....	10.500 pts.
Barcelona, ida y vuelta.....	5.950 pts.
Málaga, ida y vuelta	12.900 pts.

TARIFAS ESPECIALES DE AVION, ida y vuelta:	
Hamburgo.....	54.000 pts.
Dusseldorf.....	44.400 pts.
Londres.....	20.000 pts.
París.....	30.100 pts.
Roma.....	38.800 pts.

CRUCERO POR EL MEDITERRANEO:	
Visitando Túnez, Palermo, Capri, Nápoles y	
Génova. Salida desde Palma desde.....	51.500 pts.

VIAJE DE NOVIO: Reducción por pareja..	25.000 pts.
Para otros destinos: CONSULTENOS.	

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

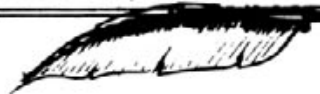
tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova 37
Teléf. 40 11 48

San Agustín
Palma de Mallorca

Col·laboracions

Els hospitals d'Artà

(VI)

(Continuació)

per A. Gili

Resseguint la nostra tasca d'esbrinar la història de les institucions hospitalàries d'Artà, diguem que en la descripció de la nostra vila de l'any 1846, treta a llum en la darrera entrega, els dimoniets bellugadissos de la impremta afegiren un zero a la quantitat indicadora dels grans propietaris d'Artà que vivien fora del poble, quan tan sols eren, aleshores, 20 les persones o els grans propietaris del nostre terme que feien la seva residència habitual a Ciutat o a altres indrets.

Feta aquesta esmena, no tenim cap escrúpol de passar endavant.

Escriurem sobre una institució que féu possible el que un dia es fundàs a Artà l'Asil de Santa Rosa, és a dir, la venguda a la nostra vila de les Germanes de La Caritat des de Felanitx.

Abans de tot això, serà necessari historiar una altra comunitat religiosa que Artà ha tengut, ja que creim que les Germanes de La Caritat no són les primeres religioses que s'instal·laren a la vila.

Sembla que en el segle XVIII, a Artà, hi havia establerta una casa de religioses o beateri, depenent de La Casa de Terciàries Franciscanes de Manacor. Fou fundada, l'any 1740, per Sor Rosa Perera, amb la finalitat, endemés de la pròpia santificació, de l'ensenyament de la infància, la decència del temple i, posteriorment, al servei dels malalts, tot d'una que comptà amb personal suficient.

Aquestes Terciàries Franciscanes arribarien a Artà, per a fer escola en la primera escola de nines establerta a Artà, l'any 1786, per l'Ajuntament.

Sor Magdalena Nadal, terciària, l'any 1794, cobra certa quantitat, per la conducta d'ensenyar les primeres lletres, sarzir i ensenyar la doctrina cristiana.

Sor Maria Magdalena Nadal i Duran havia rebut l'hàbit religiós, devers l'any 1784.

Una altra notícia ens confirma en la convicció de l'establiment d'una casa de religioses a Artà.

L'any 1811, Antoni Servera féu una deixa al poble a favor de les religioses Terciàries existents i que existiran en el futur per la seva habitació.

Aquesta casa, situada en el carrer de La Puresa, propietat de l'Ajuntament i on es féu escola per nines, fou esbucada l'any 1924, per construir-hi l'anomenada Plaça de Sa Carn, oficialment del Venerable P. Antoni Llinàs.

Sembla que la presència d'aquestes religioses no fou molt llarga.

(Continuarà)

(Esquixos de notícies)

*** El passat diumenge dia 6 amb un temps molt revoltós (ara fred, ara calor) un bon grup de coloniers grans i petits pujaren a l'ermita de Betlem. La diada responia a una de les sortides habituals que fan els al·lots de la catèquesi amb les seves catequistes. Com sempre va regnar la germanor i l'alegria. Aquestes dues notes foren presents tot el dia i d'una manera especial en la celebració de l'Eucaristia, en el dinar i la festa que li seguí després.

*** Diumenge dia 20 se celebraren les Primeres Comunion. Enguany han estat dues nines les que han participat per primera vegada de l'Eucaristia, se tracta de Irene Morales Martí i Teresa Planisi Adrover. A l'acte religiós seguí la festa familiar i social.

*** Continuen a bon ritme els assaigs de la comèdia "Pobres casats" que aquest estiu vol posar en escena el grup de teatre del Centre Cultural "Sant Pere". Suposam que aquesta obra tindrà la bona acollida que han tingut les representades en anys anteriors.

*** Sembla que ha estat acceptada la dimissió com a delegat de la Creu Roja de la Mar presentada per Llorenç Planisi Ginard al President de la Creu Roja local, Jaume Sansó Lluï. No tenia confirmació oficial però segons pareix: el primer ha estat substituït per Andreu Genovart Sureda.

*** Seria convenient que els organismes competents mirassin d'aixemplant o almanco senyalitzar degudament el creuer dels "Abeuradors" que uneix la carretera P.M.V. 333-1 de la Colònia (depenent del Consell Insular) amb la C. 712 Artà-Port D'Alcudia (depenent del M.O.P.U.) Aquest creuer és un punt terriblement conflictiu especialment pels vehicles que amb direcció cap a Artà volen voltar cap a l'esquerra per dirigir-se a la Colònia. La manca de visibilitat, l'estretor de la carretera i la intensitat del trànsit sobre tot a l'estiu, aconsellen que se tenguin en compte la nostra suggerència, especialment abans que es produeixi algun accident. Val més prevenir....

*** Segons les nostres informacions, prest seran col·locats gronxadors (columpios) tobogans i altres elements destinats a l'esplai dels al·lots, a la placeta de davant el club nàutic, tirant cap al transformador. Benvinguda sigui aquesta millora especialment de cara a tota la gent menuda.

Collectiu Sant Pere

Notícies d'última hora

EXCURSIÓ AL PUIG D'ALPARA

A causa del mal temps, va ser suspesa l'excursió al Puig d'Alpara que estava prevista pel passat dia 20. Pel que l'interessi, s'ha perllongada pel dia 3 de juny a la mateixa hora. Per més informació, crideu al telèfon 56 34 93.

ESCOLA DE PARES

El passat dilluns, dia 21, es clausurà l'Escola de Pares que ha estat organitzada per les Associacions de Pares dels dos col·legis privats de la vila (Sant Salvador

i Sant Bonaventura) i pel servei d'Orientació Pedagògica del col·legi Sant Bonaventura regentada pel P. Gregori Mateu.

Dita clausura va ser un èxit d'assistència i, mentres els pares assistien a la darrera "classe" que fou un audiovisual de "La droga: família i escola", els fills foren entretinguts al pati amb uns jocs infantils per passar després tots junts al claustre del convent on s'hi havia preparat uns aperitius i refrescs.

Tant el curs com la clausura han estat un encert del quals els organitzadors n'estan d'enhorabona augurant-los que l'any que ve (si es continua l'Escola de Pares) tindran una nutrida assistència ja que aquestes conferències han fet i faran molt de bé al poble. Així que, a seguir endavant.

ESPORTS

JUDO

I TROFEO BOUTIQUE KATIA DE JUDO INFANTIL

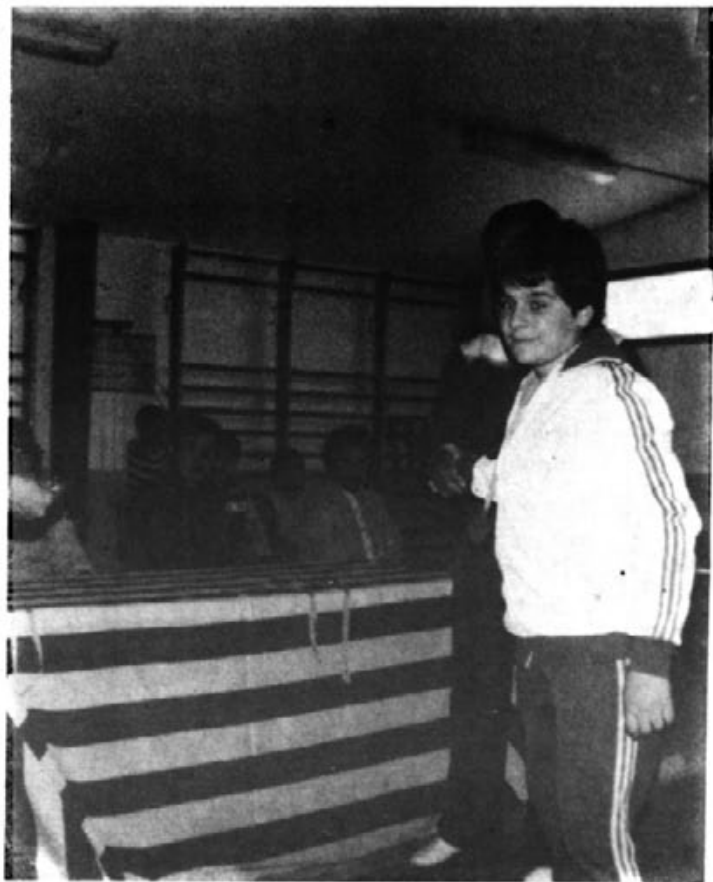
Los judokas locales, van aumentando tanto en cantidad como en calidad, es de suponer que ello lo alabemos ya que los deportes de minorías posiblemente sean los más perfectos o indicados para esta actual juventud.

El referido Trofeo se celebró el pasado día 13 en el Club Kobukan de Santa Ponsa. Participaron los clubs Shubukan, Pio XII, Juan de la Cierva, Palma Nova, Dojo Kata de la Puebla, Palma, Orient de Cala Ratjada y Artá, así como el club organizador.

Siguiendo la tradición del referido Club, la competición se realizó sin mirar la edad, sólo se hizo caso al aproximamiento del peso. Esto es una forma en la que se puede ver más calidad en este tipo de competición. Naturalmente comentarios para todos los gustos, pero uno nos llamó la atención al decirse que: "se veía mejor judo con los niños que con los mayores".

El club Orient siguiendo su gran preparación demostró gran forma, y como es norma citaremos a los que consiguieron su medalla:

Miguel Jaume Llodrá,	6 años,	Bronce.
Juan G. Nicolau,	9 "	Plata
Cati Amer,	12 "	Bronce
Manolo Moreno,	14 "	Bronce

Manolo Moreno, recibiendo la medalla de 3er. clasificado.

ARTA 2- XILVAR 0 (Mascaró y Mas)

FELANITX 1- ARTA 1 (Mas y reaparición de Santa)

Con estos dos resultados las cosas se han esclarecido para que el C.D. Artá logre la permanencia, todo depende de ellos mismos y es nada más y nada menos que el domingo, en el último partido se logre puntuar en casa frente a uno de los más implicados: Ses Salines.

Si bien no se han visto buenos partidos, al menos se pone más fuerza y más garra durante los 90', ya que la lucha es ahora la baza fuerte del Artá.

Frente al Xilvar se pasó de todo, y es que tenemos

unos partidos de infarto, ya que acostumbrados como estamos, siempre esperamos el gol del contrario en el último minuto.

El domingo frente al Ses Salines, se trata de ganar y para ello una vez más los aficionados, que a pesar de todo siguen acudiendo a Ses Pesqueres, deberán apoyar sin desfallecer al equipo para su permanencia en 3ª, y luego ya será la hora de analizar los porqués de esta debacle.

Mayol

Visto "desde" el matadero

*** Desde que seguimos con "Rodr", seguimos en la categoría?!?...

*** Desde que Tòfol sigue en la portería, !Otro local que sirve!.

*** Desde que esto pasa, y van ...?

*** Desde que Mira no juega, ¿cuántos puntos se han ganado?.

*** Desde que el veterano Ferrer ("Toro") lo ingresaron en "Son Dureta", le deseamos lo mejor en su recuperación.

*** Desde que el Bellpuig perdió su categoría, sinceramente, "¡No han perdido su veteranía!".

*** Desde que "Santa" se recuperó, qué bien lo notó el equipo.

*** Desde que juega Mas, ¿Cómo se nota que sacamos "más" puntos!.

*** Desde que se piensa en no descender, ¿Cuántos candidatos hay para la próxima Presidencia?.

*** Desde que Andrés piensa en retirarse, desearíamos que el "nuevo", bien o mal, trabajase tanto como él.

*** Desde que el Farrutx conserva su categoría, ¡Un bien para la próxima cena!.

*** Desde que se piensa con el próximo y último contrincante, ¡hasta se terminó todo el azúcar en Artá!... y que por ello no quede...

UNA DOCENA